

[Grønning.]

ikke mindre betydningsfulde. Jeg vil ikke nægte mig den Fornøjelse at sige, at vi med Tilfredshed har noteret, at disse Ændringer helt og fuldt er en Indrømmelse, om ikke en tilstrækkelig, saa dog en kraftig Indrømmelse, til de Synspunkter, vi fra det konservative Partis Side i 1937 har fremført her fra denne Talerstol. Jeg hører til min Glæde, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Duborg, ligeledes udtalte sin Tilfredshed med, at man var gaaet bort fra den hidtidige Svineordnings Principper. Vi fik jo at vide, at Venstre heller ikke har været tilfreds med disse Principper, men da Loven i sin Tid var til Behandling, blev der ikke oplyst noget derom. Vi er altsaa tilfredse med den Ændring, der er foreslaaet, men vi er ikke tilfredse med, at man, naar man har erkendt, at der i 1937 blev begaaet en stor Uret over for Landbruget, nøjes med at halvere denne Uret. Vi fra konservativ Side har med Hensyn til Svineordningen stedse hævdet det Princip, at det mindre Landbrug skulde have en Fortrinnsstilling, og vi har givet det til Kende derved, at vi har stemt for de 6 Forlodskort, men naar disse 6 Forlodskort er givet — og ingen her i Salen, som er sagkyndig paa dette Omraade, vil nægte, at det er en betydelig Indrømmelse over for det mindre Landbrug —, mener vi principielt, at den øvrige Fordeling skal ske efter ensartede Regler, idet det er vor Opfattelse, at man ikke skal opdele Landbruget i alt for mange Grupper. Derfor beklager vi, at man ikke, naar man har erkendt, at der er begaaet en Uret, som man maa bøde lidt paa, tager Skridtet fuldt ud og gennemfører en Regulering efter ensartede Principper, altsaa fastholder de 6 Forlodskort, men i øvrigt fordeler Kortene saaledes, at hver enkelt Landmand bliver ligestillet med Hensyn til denne Produktion.

Det er de Bemærkninger, som jeg ved denne Lejlighed ønsker at fremsætte vedrørende Svineordningen. Jeg haaber, der kan blive Lejlighed til Forhandling i Udvalget, og at de Principper, som man nu lidt sent er ved at komme ind paa, kan føres videre, saaledes at den hidtidige Uret bliver gjort god igen, og at en samlet Rigsdag kan stemme for denne Ordning.

N. P. Andreasen: De to her forelagte Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Vedtagelse. De Ændringer, der herved foreslaas indført i de to Love, er jo ikke af vidtrækkende Karakter, og Lovene,

som de nu har været administreret gennem flere Aar, kender vi i alle Enkeltheder.

Jeg vil gerne knytte nogle ganske faa Bemærkninger til de Spørgsmaal, der er blevet berørt af de tidligere Ordførere. Vedrørende Kornloven er man utilfreds med, at de Priser, som er fastsat i Forslagets § 2, er de samme Priser, der er fastsat i den nu gældende Lov. Det ærede Medlem Hr. Duborg sagde, at disse Priser ikke svarer til de Forhold, vi for Tiden har, og det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at der var ikke Spor Indrømmelser i Anledning af de nuværende vanskelige Tider. Jeg vil gerne heroverfor sige, at naar man ser paa Spørgsmaalet i al Almindelighed, burde man i Virkeligheden ikke opretholde Loven, fordi man jo paa dette Omraade har gennemført helt andre Forhold ved Maksimalprissystemet. Jeg forstaaer den højtærede Landbrugsminister saaledes, at naar Loven alligevel er blevet forelagt, er det, fordi den skal tjene som en Sikkerhed for Korndyrkerne, hvis Tiderne igen gaar hen og svinger, Krigen hører op, og Indkøbene her til Landet bliver urimeligt billige i Forhold til Produktionsprisen for Korn, saaledes som det har været Tilfældet tidligere; derfor vilde det være ønskeligt, at denne Lov blev staaende med sine Mindstepriser. Naar det ærede Medlem Hr. Grønning siger, at han kunde ønske de gældende Maksimalpriser sat ind i denne Lov som Mindstepriser, er det jo et tydeligt Udslag af, at det ærede Medlem overhovedet kun tænker paa den Del af Landbruget, som er kornsælgende. Fra anden Side inden for Landbruget kunde man jo aldrig finde paa at mene, at en Mindstepris som den, vi har nu som Maksimalpris, skulde være gældende i en Lov som denne, det vilde være helt umuligt. Derfor, hvis man endelig vil ændre Loven paa dette Punkt, ja, saa skal vi fra vor Side ikke have noget imod det, men saa maa man under alle Forhold nøjes med de Maksimalpriser, vi har, og saa maa den Sikkerhed, som ligger i Loven, og som er en særlig Sikkerhed for det kornsælgende Landbrug, falde ud; saa maa vi undvære den Del af Loven. Jeg vil beklage, om Forholdet ligger saaledes, at vi skal komme til at drøfte i Udvalget, om denne Lov skal forsvinde; jeg vil tro, at det er det fornuftigste, at den bliver staaende, saadan som den er, og hvis Tiderne i Løbet af Aaret udvikler sig saaledes, at der bliver helt andre Prisforhold her i Landet, ja, saa vil Loven jo igen komme til at gøre Fyldest med Hensyn til Garantien for en Mindstepris, saaledes som det var tidligere.